

ZLOMY A PÁĚLOMY - V.

StĀ™eda, 07 listopad 2012

Petru jsem nakonec poslala pryĀ•. Byla naštvanĀ. SamozĀ™ejmĀ, Ā¼e to neudĀ>lĀm. ZpochybĀ^ovat Jirkovo otcovstvĀ to je opravdu to poslednĀ. To jsem fakt radši mohla oškubat HoĀ™kĕho dĀ>dice.

ONAO dušiĀ•kovĕm vikendu jsem jela k našim. TradiĀ•nĀ navštĀvujeme hroby pĀ™edkĀ- a je to je z mĀla pĀ™ileĀ¼itostĀ v prĀbĀ>hu roku, jak bĀt pĀr dnĀ spolu.SamozĀ™ejmĀ se mluvilo o PetĀ™e, Ā¼e letos zase nepĀ™ije samozĀ™ejmĀ se to zase omlouvalo. StejnĀ je to neuvĀĀ™itelnĕ, jak mĀĀ¼ou mĀt rodiĀ•e natolik rĀznĀ metr na svĕ dĀ>ti. neprošlo nikdy nic, Petruška mĀĀ¼e dĀ>lat cokoliv, tĀ™eba zapomenout na mĀmy sedmdesĀtiny, a nic se nestane. Kdybych to udĀ>lala jĀ, tak mĀĀ¼e snad vydĀ>dĀ>j. Zas jednou to ve mnĀ, pĀ™eteklo. „Mami poĀ•uvaj, nieĀ•o ti musĀm povedaĀ. CelĀ Ā¼ivot mĀm pocit, Ā¼e na mĀĀ¼a kladieš neprimerane vysokĕ poĀ¼iadavky, kdeĀ¼to Petre prejĀ•okoĀ¼vek. MĀĀ¼eš mi to nejak vysvetlĀ?“„Ale Pavluška, to predsa vĕbec nie je pravda... vychovĀvali sme vĀs rovnako.“ To jsem si mohla myslet. ZĀkladnĀ taktika rodiĀ•e, kdyĀ¼ mu pro zmĀ>nu nĀ>co vyĀĀtĀ dĀ>, je zapĀrat. „Ako rovnako? Ty si to naozaj nevedomuješ? Ā¼e jej vĀ¼ady všetko prešlo, všetko bolo v poriadku, a mne nestaĀ•ilo byĀ¼ najlepšou v škole, lebo na vedĀ¼ajšej škole bol ešte niekto ũ¼asnejš?“ Koukala na mne zcela nechĀpavĀ>. Je to moĀ¼nĕ, Ā¼e rodiĀ•e si ten dvojnĀ metr a všechny ty malĕ nespravdnosti opravdu vĀbec neuvĀ>domujĀ? A tak jsem se drobnĀ> neutrĀ¼ela.„ Teraz bola u mĀĀ¼a. Vieš Ā•o chcela? Aby som povedala, Ā¼e malĀ je Karolova.“ MĀma vytĀ™eštila oĀ•i. AĀ¼ je jakĀ je, intrikĀnkou nenĀ Petra po nĀ.„Preboha preĀ•o?“„No hĀdaj! Kvĕli dediĀ•stvu predsa... mimochodom keĀ• sme u toho, takĀ perliĀ•ka... tvoj milovanĀ Karolko mal syna, to si nevedela, Ā¼e?“ Nĕ Ā¼e by to mĀ>lo sebemenši logiku, ale kdyĀ¼ vytĀ™eštila oĀ•i ještĀ> vĀc, pocĀtĀ jsem zadostiuĀ•inĀ>nĀ. „Syna??? Akĕho syna? Ako starĕho? Kedy si sa to dozvedela?“ Najednou jsem dostala obavu, aby to s nĀ neselo. „No, syna TomĀša. Musel sa narodiĀ¼ pĀr rokov predtĀm, ako som Karola spoznala. NevĀm, Ā•o sa dialo predtĀm, ale minimĀlne od kedy sme boli spolu, nemal s nĀ Ā¼iadny kontakt. Ale vĀĀ¼ivnĕ vra platil riadne.“ MĀma se svezla na Ā¼idli a nepĀ™estĀvala na mne civĀ>t s otevĀ™enou pusou.„Dozvedela som to aĀ¼ po smrti. Karolovej,“ ušklĀbla jsem se. ZaĀ•lo mĀ> to podivnĀm zpĀsobem bavit. „TakĀ¼e pĀn TomĀš, s ktorĀm som krĀtko hovorila po pohrebe, zdedĀ všetok Karolov majetok,“ pokračĀovala jsem. „A tĀm sa dostĀvame k mojej skvelej sestriĀ•ke, ktorĀ napadlo, Ā¼e by bolo oveĀ¼a lepšie, keby polovicu zdedila Magdalenka... Ā¼e veĀ• technickĀ problĕm to neni, aj tak mĀ Karola v rodnom liste, staĀ•Ā nikde neukĀzaĀ¼ jeho prehlĀsenie...“ Nestihla jsem dopovĀ>dĀ>t, maminka vyskoĀ•ila ze Ā¼idle. „ĀĒo si jej na to povedala preboha??“„No, po krĀtkom zvĀĀ¼enĀ situĀcie som ju s tĀm vyhodila... Ā•o inĕ.“ „Tak to si dobre urobila, Pavluška. To by bolo nemorĀlne.“ ĀĒekala jsem, jestli se doĀ•kĀm nĀ>jakĕ kritiky Petry, a dokonce si uvĀ>domovala, jak je moje poĀ•inĀnĀ dĀ>tinskĕ. Ale maminka Ā™ekla:„MoĀ¼no som ti nevravela dosĀ¼ Ā•as akĀ som na teba bola pyšnĀ. Takĕ ũspešnĕ dieĀ¼a mal mĀlokto. MrzĀ ma, Ā¼e tvoje manĀ¼elstvo dopadlo, ako dopadlo, ale nemĀnem ti to vyĀĀtĀĀ. ZdĀ sa Ā¼e ten Karol naozaj nebol aĀ¼ takĀ ũ¼asnĀ, ako to vyzeralo. Ale som rada, Ā¼e si nepredala vlastnĕ dieĀ¼a, alebo ako to povedaĀ. Budeme si s otcem musĀ¼ pohovoriĀ¼ s Petrou, ako ju nieĀ•o takĕ podlĕ mohlo napadnĀĀ. „ „Ach keby si vedela... ale nechcem, aby ste to s Āou riešili. Nechcem, aby vedela, Ā¼e som to na Āu prĀskla. Ā¼e som sa bola sĀ¼aĀ¼ovaĀ. UĀ¼ tak je na mĀĀ¼a naštvanĀ dosĀ¼.“ „No ja nevĀm, Ā•i vydrĀ¼Ām niĀ jej nepovedaĀ, aĀ¼ s Āou budem hovoriĀ. To ti naozaj nemĀ¼em sĀ¼ũbiĀ.“ Koukla jsem na nĀ asi drobĕt zoufale.„ NemĀ¼em ti nejakou pomĕcĀ, Pavluška? ĀĒo keby si si vyrazili na nĀkupy, ako za starĀch Āias... mĀm pocit, Ā¼e by sa ti zišiel novĀ kabĀt.“ ON Moc jsem neveĀ™ svĀm oĀ•Ām. Nejenom, Ā¼e mĀ> to vzbudilo, ale navĀc jsem vĀbec netušil, co to je vĀbec za formulace. KdyĀ¼ mi došlo, Ā¼e mi pĀše Milena, zase a opĀ>t jsem si uvĀ>domil, jak hroznĀ> moc jsme se dvacet ĀtyĀ™i let mĀjeli. NĀĀ¼e chcete vĀc penĀz, se nĀ>jak neangaĀ¼ujete. Psala jsem Myšce a nic. Tak aĀ¼ mi laskavĀ pošle ĀĀislo ũ¼ kam posĀlat vĀĀ¼ivnĕ. DĀ>kuj. M. Uf. Jak tohle mĀĀ¼e ta Ā¼enskĀ vĀbec posklĀdat. Kdyby na to ĀĀislo ũ¼tu Myšky poslala ona nebo jejĀ milĀ matinka aspoĀ> pĀr korun za ty dva a pĀl roku, nemusela by teĀ• tĀpat v pamĀ>ti. JenĀ¼e to se asi hora rozebĀ>hla k Mohamedovi, Ā¼e se vĀbec ozvala. VybavujĀ se mi chvĀle, kdy jsem byl zlej a ũtoĀ•nej... protoĀ¼e jsem nĀ>chtĀ>l a nešlo to. TeĀ• se k tomu dostĀvĀ Milena. ZajĀmalo by mĀ>, kdybych jĀ teĀ•, kdyĀ¼ jde o nĀ>co jĀ, Ā™ekl … … chovej se slušnĀ>, pak se budem bavit. Asi by bouchla ũplnĀ> stejnĀ>, jako jĀ kdysi. RĀno mi ze školy poslala Myška zprĀvu:Chceš pĀ™eposlĀ zprĀvu od mĀmy, nebo se rozĀ•Āliš aĀ¼ doma? HezkĀ otĀzka.Skoro bych si tipl, Ā¼e vĀ, co odpovĀm. TakĀ¼e pĀ™eposlala. Ahoj Myško, ĀĀislo ũ¼tu mi pĀ™e tvĀ>j otec. NezlobĀm se na tebe, mrzĀ mĀ> Ā¼e nekomunikuješ. PĀ™edpoklĀdĀm, Ā¼e to je tvoje volba. PenĀze pošlu dnes,ale vzhledem k tomu, Ā¼e to je jinĀ banka, budeš je dostĀvat pozdĀ>ji i kdyĀ¼ je hradĀm vĀ•as. Taky ũ¼ ti nebudu psĀt, zĀleĀ¼Ā na tobĀ>, jestli vĀš, co matka pro svĕ dĀ> znamenĀ….JĀ tĀ> mĀm stĀle rĀda, snad k sobĀ> najdeme cestu zas….. škoda Ā¼e jĀ nedošlo, Ā¼e cesta se hledĀ a nachĀzĀ jinde a jinak. KdyĀ¼ jsme s poslednĀ korunou Āekali, Ā¼e pĀ™iveze hadry na vĀmĀ>nu a slyšeli, Ā¼e si to rozmyslela … kdyĀ¼ se ne dceĀ™i mĀ> sĀc, protoĀ¼e si ũ¼ĀĀvala svobody. KdyĀ¼ na mĀ> Ā™vala, Ā¼e si svĀ>j Ā¼ivot uspoĀ™ĀdĀ podle sebe, a Ā¼Ād omezovat nebude – a Myška tehdy sedĀ>la vedle nĀ v autĀ> nĀ>koho, kdo s nĀ vydrĀ¼el asi tĀden. ProĀ• jĀ nikdy nenapadlo, jestli vĀ, co dĀ> znamenĀ pro svoji matku? To ũ¼ je strašnĀ> dĀvno. Dva a pĀl roku. ProĀ• posĀlĀ tuce smsek v dobĀ>, kdy jde o to, Ā¼e moĀ¼nĀ bude platit o tĀ™i stovky vĀc? ProĀ• je neposĀlĀla v dobĀ>, kdy mohla dĀt najevo, Ā¼ Myška zajĀmĀ i z jinĕho dĀvodu? Tyhle otĀzky nemĀjĀ smysl.NĀkdy mi nebylo tak dobĀ™e jako teĀ•. NĀ>kde vevnitĀ™ jĀ klĀd a pohoda i kdyĀ¼ okolo je obĀ•as dĀ>snĀ>. Ale usĀnĀm spokojenĀ>, tĀ>šĀm se na spĀnek, tĀ>šĀm se na všechny ty kulatĀ, teplĀ a vlahĀ vĀ>ci, co najdu v posteli (i kdyĀ¼ tam zrovna teĀ• nejsou). Ale i kdyby jich tam bylo tĀsĀc tak kdyby nebyly ve mnĀ>, je to mĀlo. A ve mnĀ> to je. VĀm, co Milena cĀtĀ teĀ•.ZoufalstvĀ, vztek a nenĀvist – vĀ>ci nejdou tak, jak chce. ZnĀm to. Pak se Ā•lovĀ>k stĀvĀ zlĀm a vĀbec mu nepomĀĀ¼ zachovĀvat klĀd. Nejde to. Bude ĀĀm dĀl vĀc tohle stupĀ>vat. A jĀ nemĀm šanci se moc brĀnit – mĀm tĀsĀc jinĀch starostĀ. MĀm Ā¼ivot, kterĀ jsem chtĀ>l.

Vedle mě chrupe babouk, kterýho miluju .. a mimino, o kterém tuším, že na mě mrká i ve tmě. A Monika, která si vybrala mě. To vůbec nejsou nepodstatný věci. To jsou ty nejdůležitější věci, co vůbec člověk má potkat. Neusínám v klidu proto, že Milena došla tam, kam jsem si myslel, že jednou dojít musí. Usínám v klidu proto, že ten klid tam už někde pár let je. Bez ní. Piiip Tak na tuhle smsku už fakt kašlu. Obracej se o tu krásnou teplou oblinu, co jsem měl doteď pod dlaní, jenže jenom ve snu. Ahoj Jirko, možme se stretnut? Baterky su v poriadku, neboj J“ Petra. ROMAN